

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoCsp/14/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6925200754
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6925200754.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému: A. B. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. D. E. F. XXXX/X, o zaplatenie 2 185,59 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 8Csp/11/2025 – 63 zo dňa 20. marca 2025 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalobcu o d m i e t a.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým platobným rozkazom vydaným sudcom uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 2 185,59 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 2 185,59 € od 22.10.2024 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej na súde prvej inštancie (I. výrok) a uložil žalovanému do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu nahradiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 261,08 € a ostatné trovy konania vo výške 81,- € (II. výrok).

2. Proti II. výroku platobnému rozkazu súdu prvej inštancie o náhrade trov konania podal žalobca podanie označené ako sťažnosť. Toto podanie bolo predložené zo strany súdu prvej inštancie odvolaciemu súdu na prejednanie a rozhodnutie. Odvolací súd nerozhoduje o sťažnosti, na rozhodnutie o nej je v zmysle § 248 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v platnom znení (ďalej aj „CSP“) funkčne príslušný súd prvej inštancie. Odvolací súd však nevrátil vec súdu prvej inštancie ako nedôvodne predloženú, pretože zhodne so súdom prvej inštancie posúdil toto podanie (nesprávne označené ako sťažnosť) podľa obsahu ako odvolanie z dôvodu, že podľa § § 265 ods. 1 posledná veta CSP výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie a v zmysle § 239 ods. 1 CSP je sťažnosť prípustná len proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť. Z uvedených zákonných ustanovení odvolací súd vyvodil, že len v prípade, ak by platobný rozkaz bol vydal vyšší súdny úradník súdu prvej inštancie (čo si mylne myslel žalobca, keď v podaní uviedol, že uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a žiadal ho zrušiť, resp. zmeniť podľa § 250 CSP), výrok platobného rozkazu o trovách konania by bolo možné považovať za uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom a proti jeho časti o výške trov konania by bola prípustná sťažnosť. Nakoľko však platobný rozkaz obsahujúci výrok o trovách konania vydal sudca súdu prvej inštancie, voči jeho výroku o trovách konania majúceho povahu uznesenia vydaného sudcom nemožno podať sťažnosť, ale len odvolanie, ktorého prípustnosť odvolací súd následne posudzuje podľa § 359 CSP, resp. § 355 ods. 2 v spojení s § 357 CSP. Vzhľadom

na vyššie uvedené odvolací súd uzatvára, že proti II. výroku platobnému rozkazu súdu prvej inštancie o náhrade trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

3. Žalobca označil rozhodnutie súdu prvej inštancie za nesprávne z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní vyčítal súdu prvej inštancie, že mu v rámci trov právneho zastúpenia priznal odmenu len za dva úkony právnej služby s prislúchajúcimi režijnými paušálmi vo výške 261,08 € namiesto v návrhu na vydanie platobného rozkazu uplatňovaných troch úkonov právnej služby spolu s režijnými paušálmi vo výške 391,62 €, pričom v odvolaní zdôvodňoval, prečo je názoru, že mu patrí odmena a režijný paušál aj za úkon právnej služby – predžalobná výzva ako súčasť náhrady trov konania. V tejto súvislosti poukázal na novelizáciu ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej aj „vyhláška MS SR č. 655/2004 Z.z.“) vyhláškou MS SR č. 391/2023 Z.z. účinnou od 01.01.2024, na znenie dotknutého ustanovenia pred novelizáciou: „Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: predžalobná výzva.“ a po novelizácii: „Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby: predžalobná výzva ako súčasť nároku na náhradu trov konania.“ a na dôvodovú správu k vyhláške MS SR č. 391/2023 Z.z. v časti týkajúcej sa ust. § 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.: „Z dôvodu rozdielneho rozhodovania v súdnej praxi sa navrhuje explicitne vyjadriť, že predžalobná výzva je úkonom právnej služby, za ktorú patrí advokátovi odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny.“ Žalobca bol názoru, že novela vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. jednoznačne odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia (teda nie za príslušenstvo pohľadávky v zmysle § 121 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení), a to práve tým, že za tento úkon explicitne uviedla, že sa jedná o súčasť náhrady trov konania, a teda sa považuje za úkon, za ktorý patrí advokátovi odmena. Podporne poukázal na rozhodovaciu prax niektorých senátov krajských súdov SR, ktoré považovali aj pred novelou – vyhláškou MS SR č. 391/2023 Z.z. predžalobnú výzvu za súčasť náhrady trov konania.

4. Žalobca považoval s poukazom na ust. 251 CSP predžalobnú výzvu za účelne vynaložený úkon právnej služby, nakoľko jej účelom bolo vyriešiť situáciu, kedy si žalovaný nesplnil svoju povinnosť uhradiť dlh mimosúdne, predžalobnú výzvu teda žalobca, resp. jeho právny zástupca učinil v snahe vyhnúť sa súdnemu konaniu, čo by bolo nakoniec nepochybné aj v prospech žalovaného, nakoľko v prípade vyhovenia predžalobnej výzve žalovaným by sa predišlo súdnemu konaniu spojenému s ďalšími nákladmi v podobe súdnych trov.

5. Žalobca preto navrhol, aby bol napadnutý výrok platobného rozkazu o náhrade trov konania v zmysle § 250 CSP zrušený alebo zmenený a žalovaný zaviazaný aj na náhradu trov konania (právneho zastúpenia) spočívajúcich v úkone právnej služby – predžalobná výzva s prislúchajúcim režijným paušálom.

6. Odvolací súd v súlade s § 386 písm. c) CSP odmietol odvolanie žalobcu ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné z nasledovných dôvodov:

7. Podľa § 386 písm. c) CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

8. Podľa § 265 ods. 1 CSP ak je možné vo veci samej alebo o jej časti rozhodnúť na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých súd nemá pochybnosti, najmä ak tieto skutočnosti vyplývajú z listinných dôkazov, možno o žalobe rozhodnúť bez vyjadrenia žalovaného a bez nariadenia pojednávania aj platobným rozkazom, v ktorom sa žalovanému uloží, aby do 15 dní od doručenia zaplatil uplatnenú peňažnú pohľadávku alebo jej časť a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

9. Podľa § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 357 CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania,

- b) odmietnutí podania vo veci samej,
- c) odmietnutí žaloby na obnovu konania,
- d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia,
- e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1,
- f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia,
- g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku,
- h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie,
- i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku,
- j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia,
- k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva,
- l) zabezpečení dôkazného prostriedku,
- m) nároku na náhradu trov konania,
- n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164,
- o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia,
- p) postúpení právomoci do cudziny.

11. V platobnom rozkaze sa na rozdiel od iných rozhodnutí, ktorými sa konanie končí (rozsudku, uznesenia) vzhľadom na osobitnú právnu úpravu uvedenú v ust. § 265 CSP oproti všeobecnej právnej úprave rozhodovania o trovách konania podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP rozhoduje jedným výrokom zároveň o nároku na náhradu trov konania, ako aj o jej výške. Tento výrok platobného rozkazu o trovách konania sa považuje za uznesenie. Odvolanie žalobcu podľa svojho obsahu smeruje proti časti II. výroku napadnutého platobného rozkazu o priznanej výške náhrady trov konania, nie proti časti tohto výroku o nároku na náhradu trov konania, ktorý v prípade vydania platobného rozkazu, ktorým sa v plnom rozsahu vyhovuje žalobe vo veci samej I. výrok, predstavuje 100%. Z porovnania petitu žaloby s výrokom platobného rozkazu vo veci samej jednoznačne vyplýva, že žalobe žalobcu bolo vyhovené v celom rozsahu, t. j. žalobca mal vo veci plný úspech, preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Žalobca v odvolaní nespochybňoval skutočnosť, že jeho žalobe vo veci samej bolo I. výrokom platobného rozkazu vyhovené v celom rozsahu, teda mal plný úspech vo veci. Žalobca v odvolaní napádal nepriznanie odmeny s režijným paušálom za úkon právnej služby – predžalobnú výzvu ako súčasť náhrady trov konania súdom prvej inštancie v II. výroku platobného rozkazu. Žalobca preto ani nie je subjektívne oprávnený v zmysle § 359 CSP podať odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania, nakoľko mu bolo vyhovené v plnom rozsahu. Otázky, za aké úkony právnej služby, a teda v akej súhrnnej výške strane sporu patria trovy konania a či sú vynaložené úkony právnej služby vzhľadom na okolnosti prípadu účelné, sú otázkami, ktorých zodpovedanie je rozhodujúce pre rozhodnutie o výške náhrady, nie nároku na náhradu trov konania. Odvolanie žalobcu preto podľa obsahu nesmeruje proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, ale proti uzneseniu o výške náhrady trov konania (ako súčasť II. výroku platobného rozkazu o náhrade trov konania), ktoré sa však v taxatívnom výpočte uznesení, proti ktorým § 357 CSP pripúšťa odvolanie nenachádza, preto proti nemu odvolanie prípustné nie je.

12. Ako už bolo uvedené v bode 2 odôvodnenia tohto rozhodnutia podanie žalobcu (aj keď označené ako sťažnosť) nebolo možné podľa obsahu posúdiť ako sťažnosť proti časti II. výroku napadnutého platobného rozkazu o priznanej výške náhrady trov konania, hoci žalobca požaduje zmenu alebo zrušenie (tejto časti) II. výroku v zmysle § 250 (ods. 2) CSP, podľa ktorého ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

13. Žalobca v odvolaní poukázal o. i. aj keď v inej súvislosti (na podporu argumentácie, že predžalobná výzva tvorí súčasť náhrady trov konania) na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/9/2022 z 27.07.2022, ktoré pripustilo odvolanie aj proti výške náhrady trov konania ako súčasť výroku platobného rozkazu vydaného sudcom súdu prvej inštancie o náhrade trov konania a teda sa vecne zaoberalo otázkou, či predžalobná výzva mala byť priznaná ako súčasť náhrady trov konania, pričom prípustnosť odvolania senát 16CoCsp odôvodnil nasledovne: „Žalobca podal odvolanie proti výroku platobného rozkazu o trovách konania, ktorý vydal sudca. Podľa ust. § 265 ods. 1 druhá veta CSP sa výrok o trovách konania na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie. Nakoľko predmetným výrokom rozhodol súd prvej inštancie aj o výške trov konania, posúdil odvolací súd dôvodnosť odvolania aj vo vzťahu k výške priznaných trov právneho zastúpenia. Nový procesný

predpis účinný od 01. 07. 2016 zveril rozhodovanie o výške trov konania ťažiskovo vyšším súdnym úradníkom, keď preskúmanie rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o výške trov konania možno dosiahnuť podaním sťažnosti ako osobitného prostriedku procesnej obrany. Nakoľko v prejednávanom spore o výške trov konania v platobnom rozkaze rozhodol sudca, nemohol žalobca prísť len v dôsledku tejto skutočnosti o možnosť prieskumu správnosti rozhodnutia o výške trov konania (na rozdiel napríklad od rozhodnutia o poriadkovej pokute, kde zákon nepočíta s prieskumom takéhoto rozhodnutia, hoci je tiež spôsobilé zasiahnuť do majetkového postavenia strany a v ktorom prípade táto právna úprava prešla aj testom ústavnosti; porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 389/2017 zo dňa 31.08.2017). Odvolací súd osobitne zdôrazňuje, že ak špeciálna právna úprava rozhodovania o trovách konania v platobnom rozkaze (ust. § 265 ods. 1 CSP) umožňuje rozhodnúť o nároku a výške trov konania jedným výrokom, v prípade podaného odvolania proti výroku platobného rozkazu o trovách konania vydaného sudcom je nevyhnutné preskúmať správnosť výroku aj pokiaľ ide o výšku priznaných trov konania. Preto odvolací súd aplikáciou článku 4 ods. 1 CSP preskúmal podané odvolanie žalobcu aj v súvislosti s výškou priznaných trov konania (ust. § 357 písm. m) CSP v spojení s článkom 4 ods. 1 CSP).“

14. Senát 17CoCsp sa s odôvodnením prípustnosti odvolania aj proti časti výroku platobného rozkazu vydaného sudcom súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania nestotožňuje z nasledovných dôvodov:

15. Ako už bolo uvedené vyššie v taxatívnom výpočte uznesení uvedenom v § 357 CSP, proti ktorým zákon pripúšťa odvolanie, sa uznesenie súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania nenachádza, zákon hovorí len o prípustnosti odvolania proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, ktorý sa posudzuje podľa pomeru úspechu vo veci samej.

16. Dôvodová správa k § 357 CSP (v návrhu zákona pôvodne k § 350 ods. 1) hovorí o tom, že ustanovenie koncepčne mení prípustnosť odvolania voči uzneseniu súdu prvej inštancie v tom zmysle, že sa taxatívnou enumeráciou stanovuje okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné. Proti akémukoľvek uzneseniu neuvedenému v odseku 1 odvolanie prípustné nebude.

17. Vzhľadom na uvedený zámer zákonodarcu nie je namieste uplatnenie čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP pre analogickú aplikáciu ust. § 357 písm. m) CSP aj na prípustnosť odvolania voči výške náhrady trov konania v platobnom rozkaze.

18. Vzhľadom na odmietnutie odvolania, ktoré je procesným rozhodnutím, sa odvolací súd nezaoberal vecnými námietkami žalobcu, za aké úkony právnej služby a teda v akej celkovej výške patrí žalobcovi náhrada trov konania.

19. Odmietnutie odvolania sa svojimi účinkami rovná zastaveniu odvolacieho konania. Civilný sporový poriadok osobitné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania v prípade odmietnutia odvolania neobsahuje. Obsahom a účelom najbližšie ustanovenie v zmysle článku 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania v prípade odmietnutia odvolania je ustanovenie § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Odmietnutie odvolania žalobcu je dôsledkom neprípustného odvolania podaného žalobcom. Aplikáciou článku 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci rozhodol odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania podľa § 256 ods. 1 CSP tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal z dôvodu, že vec síce nebola meritórne prejednaná odvolacím súdom, pretože žalobca vyvolal odvolacie konanie neprípustným odvolaním, avšak žalovanému v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018 uverejnené v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018, ktorého právna veta znie: „Ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva.“

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
 - b) kto ho robí,
 - c) ktorej veci sa týka,
 - d) čo sa ním sleduje a
 - e) podpis
- (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

Strany sporu majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak neboli splnené podmienky podľa § 429 CSP, resp. dovolanie má vady podľa § 429 CSP napriek riadnemu poučeniu dovolateľa o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní, resp. napriek výzve súdu prvej inštancie adresovanej dovolateľovi na odstránenie väd a jeho poučení o následkoch neodstránenia väd dovolania, dovolací súd dovolanie odmietne (§ 447 písm. e) CSP v spojení s § 436 ods. 1 CSP).